

Chương 548: Cuộc Trò Chuyện Giữa Đại Công Tước Và Hoàng Đế

(Số từ: 3543)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:34 AM 07/09/2023

Bertus thường hành trình giữa Quân đội Hoàng gia và lực lượng đồng minh.

Tuy nhiên, trường hợp này là ngoại lệ, vì vậy Bertus đã chứng kiến trận chiến từ khi bắt đầu cho đến khi kết thúc.

Bất chấp sự phản đối của những người cho rằng anh ta nên quay trở lại Quân đội Hoàng gia do mối nguy hiểm sắp xảy ra, Bertus vẫn quan sát thấy tất cả.

Anh ta nhìn thấy những con quái vật hung hãn khắp chiến trường, vô số Ma thuật, và những con quái vật và con người đã ngã xuống.

"6 phút 47 giây..."

Và anh ấy đã chứng kiến sự kích hoạt đầu tiên của Titan.

Đóng quân trước Bertus là Đại công tước Saint-Owan, nhà nghiên cứu chính và Adelia, người có vai trò quan trọng trong việc thiết kế Titan.

Cả hai vẫn không biết gì về tai họa đã giáng xuống các bạn học của họ.

"Trong kế hoạch tổng thể của cuộc chiến, đó là một khoảnh khắc thoáng qua, nhưng thật đáng kinh ngạc khi các tình huống có thể xoay chuyển nhanh như thế nào trong khoảng thời gian đó... Không, có lẽ đó chính là bản chất của chiến tranh."

"..."

"Thần sẽ cố gắng kéo dài thời gian kích hoạt, thưa Bộ hạ..."

Adelia cầu xin Bertus một cách lo lắng.

"Tôi không trừng phạt cậu. Cậu đã làm rất tốt. Không, nó rất tuyệt vời. Nếu Titan bị sử dụng quá mức và chịu thiệt hại không thể khắc phục, thì đó là một vấn đề quan trọng hơn. Ngược lại, tôi tin rằng thời gian hoạt động ngắn của nó sẽ tốt hơn."

"Là... vậy sao..."

"Chúng ta thiếu phương tiện để xây dựng một Titan khác. Nếu Titan bị tiêu diệt, sẽ không có phần tiếp theo."

Đó là một công việc giống như đánh cược số phận của Đế chế.

Một khối lượng tài nguyên khổng lồ đã bị dồn vào việc chế tạo vũ khí chiến tranh có tầm cỡ như vậy, thứ mà sẽ không bị trừng phạt ngay cả trong những ngày vinh quang của Đế chế.

Bởi vì vận mệnh của nhân loại phụ thuộc vào cuộc chiến này, nên có thể giao toàn bộ quyền lực cho một pháp sư chỉ mới 20 tuổi, bất chấp những thành tích đáng kể của cô ta.

Về các thành phần ma thuật, thực tế phũ phàng là đế chế hiện thiếu tài nguyên để tạo ra ngay cả một con Golem có kích thước bằng một nửa Titan hiện tại.

Đó là lý do tại sao, nếu Titan bị làm việc quá sức trong một thời gian dài và bị hủy hoại vĩnh viễn, thì nó không thể được xây dựng lại.

Adelia, người cho rằng nếu thời gian kích hoạt lâu hơn một chút, thì có thể sẽ có nhiều người được sống hơn, không khỏi cảm thấy thất vọng trước lời khẳng định của Bertus.

Tài nguyên hơn hẳn con người.

Titan là vô nhân đạo.

Tuy nhiên, trên thực tế, nếu một bộ phận của lực lượng đồng minh phải đánh đổi để lấy Titan, thì đó sẽ là một sự hy sinh cần thiết.

Máy móc chiến tranh có ý nghĩa quan trọng hơn mạng sống con người.

Khẳng định của Bertus rằng việc bảo vệ Titan nguyên vẹn cho đến khi chiến tranh kết thúc quan trọng hơn là cứu mạng sống bằng cách lạm dụng nó thể hiện một sự thật khắc nghiệt, đồng thời tàn bạo và không thể phủ nhận.

Bertus hướng ánh nhìn của mình vào Đại công tước Saint-Owan, chứ không phải Adelia đang chán nản.

"Tỷ lệ sát thương là bao nhiêu?"

"Khoảng 14% khung bên ngoài bị suy yếu."

Nghe điều này, lông mày của Bertus nhú lại.

"Nghiêm trọng như vậy sao?"

Nó đã được kích hoạt chưa đầy 7 phút.

Bất kể cuộc giao tranh ngắn ngủi diễn ra căng thẳng như thế nào, Bertus cảm thấy thật khó chịu khi Titan phải chịu thiệt hại đáng kể như vậy.

"Titan được thiết kế để chia thành lớp vỏ bên trong và bên ngoài. Về cơ bản, Titan có khung đệm bao bọc khung lõi bằng lớp vỏ bên ngoài. Miễn là khung bên trong không bị

hư hại, khung bên ngoài có thể chịu đựng được nhiều thiệt hại khi cần thiết và tự sửa chữa. Hãy coi nó giống như mặc áo giáp tấm tự phục hồi."

"...Cảm ơn trời là nó có thể sửa chữa được."

Con Golem được thiết kế để hoạt động liên tục thay vì bùng nổ trong thời gian ngắn, và do quy mô to lớn của nó, luôn có nguy cơ nó sụp đổ dưới sức nặng của chính nó.

Đây là lý do tại sao lớp vỏ của Titan hoạt động như một vùng đệm hiệu quả có thể tự sửa chữa. Nghe vậy, Bertus thở phào nhẹ nhõm.

Đó là một dự án vũ khí đã ngốn hết tài nguyên của họ, và việc mất nó chỉ sau một vài lần sử dụng sẽ rất tàn khốc.

"Bất chấp điều đó, ta tin tưởng cả hai sẽ tiếp tục duy trì và tăng cường Titan."

"Vâng, thưa Bệ hạ."

"Vâng thưa ngài!"

Sau khi nghe những lời khẳng định của họ, Bertus ổn định chỗ ngồi của mình.

"Đại công tước, ta rất muốn có một cuộc trò chuyện ngắn."

"Vâng, thưa Bệ hạ."

Adelia cáo lỗi, chỉ để lại Công tước Saint-Owan trong lều của Bertus.

Từ xa, tiếng gầm của quái vật vang vọng.

Việc tiếp quản Serandia vẫn chưa hoàn thành. Sẽ mất khoảng 3 ngày nữa trước khi quân đội có thể nghỉ ngơi thích hợp.

Họ phải bảo vệ môi trường xung quanh, đảm bảo an toàn và thiết lập một đơn vị đồn trú.

Kết luận của cuộc hành quân dài và trận chiến là bất cứ điều gì nhưng dễ dàng.

"..."

"..."

Bertus, người đề nghị họ nói chuyện, im lặng một lúc, lắng nghe những âm thanh bên ngoài.

Công tước Saint-Owan cũng giữ im lặng.

"Đại công tước, ông có cho rằng Titan sẽ vượt trội hơn nếu Harriet có mặt không?"

"..."

"Ý của Bệ hạ là gì?"

Việc nhắc đến cô con gái út một cách bất ngờ khiến Công tước liếc nhìn Hoàng đế.

Không mỉm cười cũng không cau mày, anh ta duy trì một biểu hiện bình thường.

—Harriet de Saint-Owan.

Là một chủ đề gây tranh cãi như chính Ma vương, và thậm chí còn hơn thế đối với Công tước.

Công tước đã phải gánh chịu nhiều hậu quả do hành động của cô con gái út.

Cả Hoàng đế và Công tước đều không thể hiện bất kỳ cảm xúc nào khi được đề cập.

Công tước không bao giờ biểu cảm, nhưng ông thậm chí còn ít nói hơn sau khi con gái ông mất tích cùng với Ma vương.

Hoàng đế truy vấn.

—Titan.

Và hàm ý của cô con gái út.

"Thần không biết."

Đó là phản ứng duy nhất của Công tước.

"Thần không thể suy luận 'được chế tạo tốt hơn' ngụ ý gì đối với ngài. Nếu Bộ hạ đang đề xuất thời gian hoạt động lâu hơn, vũ khí bổ sung hoặc lớp vỏ bên trong và bên ngoài chắc chắn hơn, thì có thể. Tuy nhiên, nếu nó gây ra thiệt hại sau khi sử dụng lâu như ngài đã nói, thì thần không chắc liệu chúng ta có thể coi nó là 'được xây dựng tốt hơn' hay không."

Trước nhận xét của Công tước, Bertus cười khúc khích.

"Có lẽ Titan không cần tăng cường."

"Nếu Bộ hạ coi đây là lời bào chữa của một kỹ sư kém cỏi, thì thần không thể thuyết phục ngài bằng cách khác."

"Không hề. Tại sao ta lại có suy nghĩ như vậy?"

Bertus ngả người ra sau, khoanh tay.

"Ta đề cập đến chủ đề nhạy cảm này vì ta muốn trao cho ông sự công nhận mà ông xứng đáng."

Hoàng đế thoáng tặc lưỡi.

"Ta có thể trao chúng cho Adelia, nhưng không phải cho ông, Đại công tước, hay bất kỳ pháp sư nào từ Công quốc."

"Thần hiểu, thưa Bộ hạ."

Sự vi phạm đã cam kết.

Mặc dù có thể có những cuộc tranh luận về việc liệu nó có nên được coi là một hành vi vi phạm hay không, nhưng phần đông dân chúng vẫn cho là như vậy.

Titan không chỉ là sáng tạo của Adelia, nhưng nó sẽ được coi là như vậy.

Mọi người đều biết rằng công nghệ của Công tước và Công quốc Saint-Owan đã được kết hợp, nhưng nó sẽ được coi là cung cấp công nghệ như một sự chuộc lỗi cho những vi phạm của họ.

Công tước không oán giận hay tức giận. Trên thực tế, những vấn đề như vậy chưa bao giờ khiến ông bận tâm.

"Chỉ sau khi chiến tranh kết thúc, chúng ta mới có thể thảo luận về phần thưởng và thăng chức. Cuộc trò chuyện như vậy phục vụ mục đích gì vào lúc này? Tuy nhiên, ta cảm thấy bắt buộc phải nói rằng, mặc dù có những đóng góp đáng kể như vậy, bọn ta không thể trao cho ông bất kỳ huy chương nào. Nếu mọi người biết điều đó một trong những chìa khóa của vũ khí này nằm trong tay ông, nhiều người sẽ thất vọng."

"Thần hiểu."

Đáp lại sự thờ ơ của Đại công tước, Bertus thần thờ nhìn lên trần lều.

"Những người sợ hãi làm những điều kỳ dị. Nếu được điều khiển và tập hợp đúng cách, một Đế chế có thể được hình thành... Nhưng khi mọi người nhận ra một kẻ sát nhân đang cư trú trong ngôi nhà liền kề, họ có thể tập hợp lại để đốt cháy nó."

"Giống như cuộc xâm lược Darkland của chúng ta, bất kể hành động của họ đối với nhân loại."

"Không biết hàng xóm có phải hung thủ hay không, chẳng lẽ phóng hỏa sao?"

"Cũng vậy."

"Bất kể mối quan hệ của ông với Ma vương, mọi người có thể đốt cháy nhà của ông, Công quốc Saint-Owan."

"Lực lượng Đồng minh đã chứng kiến Titan tiêu diệt quái vật ngày hôm nay và họ biết một trong những chiếc chìa khóa đang thuộc sở hữu của ông."

"Ân sủng của ông."

"Hãy coi chừng những người đang sợ hãi."

"Ta rất tiếc rằng đây là tất cả những gì ta có thể cung cấp."

Mọi người kinh hãi.

Những người từng kính trọng Đại công tước giờ đây nhìn ông ta với sự sợ hãi.

Những con người kinh hoàng đã đẩy những người vô tội vào Giáo phái Ma thần và tàn sát họ trong cuộc đột kích của giáo phái.

Đại công tước phẫn nộ vì vị trí của Ma vương vẫn chưa được tiết lộ, cũng như tung tích của cô con gái út của ông, người đi cùng với Ma vương.

Đại công tước không có ý định cũng như không có khuynh hướng giải quyết vô số tin đồn.

Cho đến thời điểm này, Đại công tước đã đóng góp đáng kể vào nỗ lực chiến tranh. Và hôm nay, ông ấy là công cụ. Nhưng sức nặng của sự trợ giúp của ông quá nặng nề, khiến người dân sợ hãi.

—Titan.

Họ lo sợ về thảm họa tiềm ẩn nếu nó chà đạp Lực lượng Đồng minh.

Bởi vì Đại công tước có thể ẩn chứa những động cơ thầm kín.

Những người sợ hãi, bị ám ảnh bởi nỗi sợ hãi, có thể thốt ra hoặc làm những điều kỳ quái.

Hoàng đế cảnh báo chống lại điều này.

Không có phần thưởng.

Cuối cùng, nó chỉ đơn thuần là một cuộc triệu tập tội phạm.

"Nếu muốn, ông có thể trở về Công quốc."

"Thần phải từ bỏ chìa khóa của Titan."

"...Đúng, không còn lựa chọn nào khác."

Hoàng đế, không thể ban thưởng cho Đại công tước, thay vào đó đã cho ông ta một cơ hội.

Cơ hội rút lui khỏi cuộc chiến này.

Danh dự của Đại công tước không được ai thừa nhận.

Bây giờ, ngay cả sự an toàn của ông ấy cũng gặp nguy hiểm. Vì vậy, Hoàng đế đã trao cơ hội rút lui cho những người nếu không sẽ phải chịu những cái nhìn sợ hãi, khinh bỉ hoặc căm ghét.

Lực lượng Đồng minh có thể sẽ hoan nghênh nó.

Đại công tước, người tạo ra vũ khí nguy hiểm, sẽ tự nguyện rút lui.

Mặc dù điều này sẽ làm giảm sức mạnh của họ, và các pháp sư khác trong Công quốc Saint-Owan sẽ háo hức tuyên bố thành tích của Titan.

Tất cả mọi thứ có ích gì khi đối mặt với cái chết? Phần thưởng vật chất và trí tuệ chỉ là thứ yếu.

Bất chấp những đóng góp lịch sử quan trọng của mình, giờ đây ông ấy có thể trở về nhà mà không có bất kỳ vinh dự nào ngay cả trong một trận chiến nguy hiểm đến tính mạng.

Từ quan điểm của Hoàng đế, người cần bảo tồn dù chỉ một chút quyền lực, đây là một sự nhượng bộ to lớn.

Khoảnh khắc do dự của Đại công tước chỉ thoáng qua.

"Bệ hạ, thần biết có rất nhiều người oán hận thần."

"Thần cũng thừa nhận rằng nhiều người sợ mình."

"Cho đến thời điểm này, thần đã nhận được vô số biểu hiện tức giận, căm ghét và khinh bỉ. Thần chưa bao giờ cố gắng bác bỏ, phản hồi hoặc biện minh cho những tình cảm như vậy."

Tuy nhiên, sự im lặng của ông ta không nhất thiết có nghĩa là thừa nhận tội lỗi.

Công tước Saint-Owan dán mắt vào Hoàng đế Bertus.

"Thần không phục vụ trong quân đội để chuộc lỗi cho bất kỳ tội lỗi nào và thần chưa bao giờ nhìn nó dưới ánh sáng đó."

"..."

Nhiều người đã chỉ trích Công tước vì những sai lầm, tội lỗi và những việc làm sai trái của ông.

Nhưng việc Đại công tước không phản bác lại không đồng nghĩa với việc thừa nhận tội lỗi.

"Thần không có một chút tội lỗi nào," Công tước tuyên bố một cách tự tin.

"Sự hận thù vô căn cứ và những lời buộc tội không ảnh hưởng đến các quyết định của thần. Danh dự là bản chất của thần và chỉ thần mới có thể xác định liệu nó có bị hoen ố hay không."

"Thưa Bệ hạ, ngay cả khi một số người nuôi dưỡng ảo tưởng căm ghét và sợ hãi đối với mình, hành động của thần chỉ được quyết định bởi danh dự và niềm tin của Đại công tước. Thần không tham gia cuộc chiến để chuộc lỗi cho con gái út của mình, đó cũng không phải là lý do thần tạo ra Titan."

"Việc thần phục vụ trong quân đội hoàn toàn được thúc đẩy bởi niềm tin của bản thân vào sự đúng đắn của nó."

"Miễn là mục tiêu của cuộc chiến vẫn còn chính nghĩa, những người lính và thần sẽ đứng vững."

"Nguyên tắc này đã ăn sâu vào Gia tộc bọn thần qua nhiều thế hệ, và mặc dù không phải không có ngoại lệ, thần vẫn tuân thủ nó."

Theo đuổi con đường chính nghĩa.

Bắt nguồn sâu xa từ niềm tin vào chính nghĩa, Công tước Saint-Owan đã tuyên bố lập trường kiên định của mình trước những quan điểm và quy ước của thế gian.

Hoàng đế lặng lẽ nhìn Đại công tước, không thể bỏ qua sự kiêu ngạo nhận thấy được của ông ta.

Một sai lầm vẫn không phạm phải, một tội lỗi không phạm phải, cho đến khi người ta thừa nhận sự tồn tại của nó.

Bất kể kỳ vọng của thế giới là gì, một người không nên đi theo con đường do người khác sai khiến nếu nó mâu thuẫn với niềm tin của họ vào điều đúng đắn.

Đây là nguyên lý lâu dài của dòng truyền thừa của họ.

Cuộc chiến này là chính đáng.

Do đó, Đại công tước phục vụ trong quân đội, giữ vững lập trường, không nuôi dưỡng cảm giác tội lỗi hay nhận thức về hành vi sai trái trong lòng.

Bởi vì đó là điều đúng đắn để làm.

Thực vậy.

Bất kể thế giới nhìn nhận hay đánh giá hành động của Đại công tước như thế nào, chẳng phải Harriet de Saint-Owan, người đã sát cánh cùng Reinhardt, cũng có cùng lập trường đó sao?

"Nếu đó là quyết định của ông, ta tôn trọng nó, nhưng ta không thể đảm bảo sự bảo vệ cho ông hoặc binh lính của ông."

"Điều đó có thể chấp nhận được, thưa Bệ hạ."

Dường như thờ ơ với những lời của Hoàng đế, Công tước không hề tỏ ra thất vọng.

Bertus đã mở rộng cơ hội cho Công tước, nhưng sau đó đã từ chối nó.

Sau khi đưa ra quyết định dựa trên niềm tin của chính mình, Công tước đã sẵn sàng đối mặt với những hậu quả có thể xảy ra. Bertus cảm thấy không có chỗ cho Công tước tự trách mình, bất kể kết quả ra sao.

"Có vẻ như chúng ta đã thảo luận xong. Ta mong chúng ta tiếp tục hợp tác."

"Vâng, thưa Bệ hạ."

Công việc của Công tước là của riêng ông ấy.

Nếu một người không thể quản lý công việc của mình, họ chắc chắn sẽ trở thành nạn nhân của chính sự kém cỏi của mình.

Đại công tước sẽ được coi là bướng bỉnh? Hay một người đàn ông có niềm tin kiên cường và niềm tự hào?

Hoàng đế đã kiềm chế không đưa ra bất kỳ lựa chọn thay thế nào khác cho cá nhân cố chấp này. Ngay từ đầu, anh ấy sẽ không tiếp đãi họ.

Một phong thái quý tộc dứt khoát.

Bertus bị ấn tượng bởi một cảm giác xa lạ đặc biệt, đã nhìn thấy nó sau một khoảng thời gian đáng kể.

"Một điều cuối cùng."

"..."

Ngay khi Công tước chuẩn bị rời đi, Bertus ngăn ông ta lại bằng một câu hỏi cuối cùng.

"Ta có thể đặt ra một câu hỏi táo bạo hơn không?"

"Vâng."

Bertus cảm thấy cần phải hỏi.

"Ông có tin rằng mình đã thất bại trong việc nuôi dạy con gái không, Đại công tước?"

Bertus biết ông ta là một người không để ý kiến thể gian che mờ phán đoán của mình.

Anh tò mò muốn biết Công tước nghĩ gì về đứa con gái vắng mặt của mình.

Công tước khẳng định rằng ông ta không có tội.

Có phải ông ta tin rằng tội lỗi của con gái mình là do chính cô ta gây ra chứ không phải phản ánh những thất bại của ông ta?

Đại công tước có thực sự tin rằng con gái mình vô tội không?

Bertus háo hức muốn biết.

"..."

Công tước im lặng một lúc, lưng vẫn quay về phía Hoàng đế.

Cuối cùng, với giọng điềm tĩnh, Công tước trả lời.

"Có lẽ, thần đã làm con bé thất vọng về một số mặt."

Bertus không thể che giấu chút ngạc nhiên của mình trước những lời này, anh đã không lường trước được sự thừa nhận như vậy từ Công tước.

"Tuy nhiên, con bé đã không lớn lên để trở thành một người thiếu sót."

Khẳng định sau đó của Công tước thậm chí còn gây sửng sốt hơn.

"Ha, haha... Hahaha..."

Một tuyên bố như vậy không được đưa ra trước mặt Hoàng đế. Đó là một tuyên bố gây tranh cãi, có khả năng khuấy động tình trạng hỗn loạn chính trị đáng kể.

Nó cũng tốt như việc tuyên bố rằng con gái của ông, người đã chọn đứng về phía Ma vương, đã được biện minh cho hành động của mình.

Công tước tin tưởng vào tính xác thực trong lời nói của con gái mình.

Nếu có thể sống lại hoặc nhìn lại thời khắc quyết định đó, cô cũng sẽ đưa ra lựa chọn tương tự và mang trong mình sự hối hận giống như ngày bầu trời mở ra.

Đại công tước tin tưởng tuyệt đối vào lời nói của Harriet.

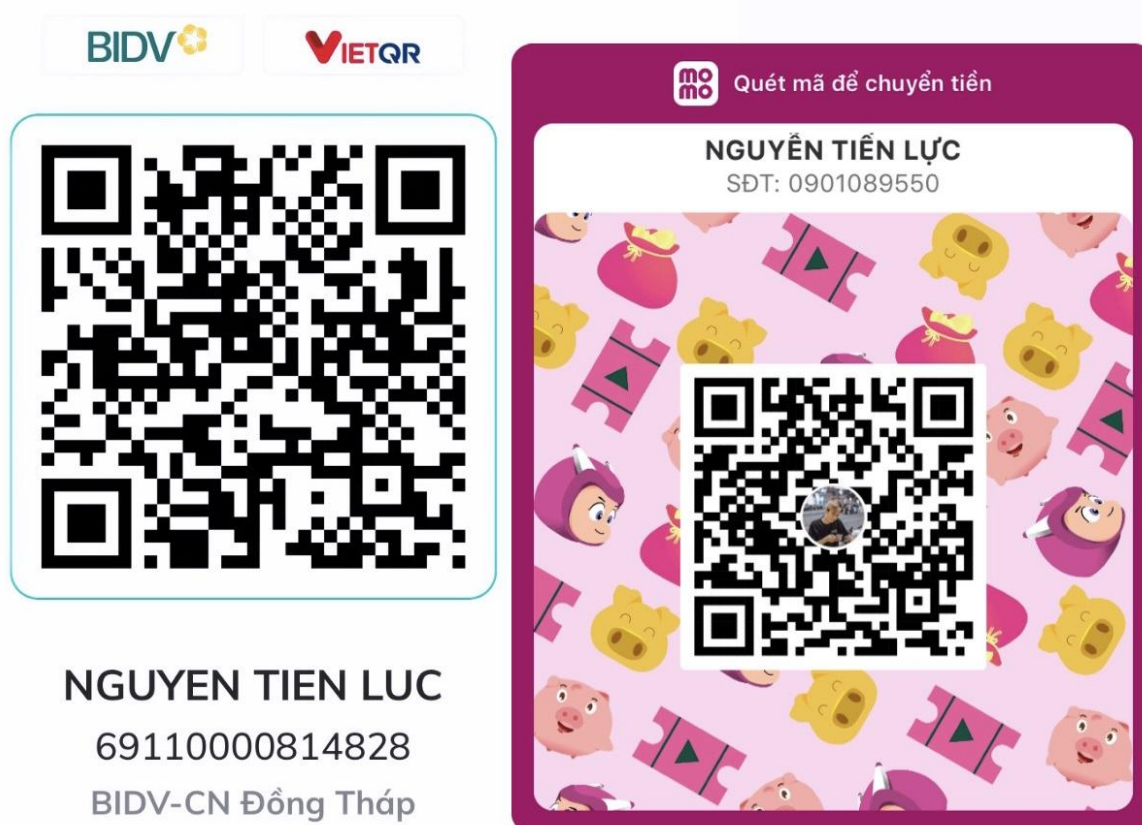
Ông tin chắc rằng một cô con gái đã trưởng thành thành một người phụ nữ có khả năng tuyên bố như vậy không thể nào được nuôi dạy sai cách.

"Thực ra... ta đồng cảm với nghĩ của ông."

Sau tiết lộ đó, Bertus đáp lại bằng một tiếng cười trống rỗng, đồng tình với quan điểm của Công tước.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading